

Bármentetlen levelek nem fogadtatnak el.

BRASS

Nyilttéri közlemény sora 15 kr

Hirdetések és nyilttéri cikkek
dija előre fizetendő

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI LAP

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

HIRDETÉSEK Elvételnek: Brassóban a Kindórházban Kolostor-utca 26. sz. a., — Budapest: Eckstein Bernát, Goldberger A. V., Mezei A., Schwarz Gy., — Bécsben: Danneberg J. Haasenstein és Vogler, Schalek Henrik, — Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurtban: Daube G. L. és Társa, — Hamburgban: Károly és Liehmann úrak hirdetői irodájában.

Szerkesztői iroda,
 hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők:
 Brassó, Kolostor-utca 26. sz. 9.

Felelős szerkesztő:
Rozsondi János.
Főmunkatárs:
Dr. Létmányi Nándor

Kiadóhivatal,
hová az előfizetési pénzek és hirdetési díjak küldendők:
Brassó, Kolostor-utca 26. sz. a.

Brassó, decz. 22

Az analógom ismételt igazsága az, hogy a mai élet sivársága, érdekláncza, rideg józansága eltipor, száműz mindenféle eszménységet s valamiképp a görög és római nép üldözöttjei az ő számos isteniek templomaiba menekültek a hajszolók fegyverei elől: akként keres magának ma is az üldözött idealizmus csak egyetlen templomát.

A modon, bátor, minden hagyománnyal szakított férfulnak kevésbé van szűkeése a vallásra: az aszonny egész alkotása, hely a természetben és társadalomban arra utalja, hogy támaszt keressen magának a földön kívül az égben is. Ha az aszonnyok a hit-élet fejlesztésére nagy lelkiismeretességgel fordítanak, csak annyit, mint a tolettjeikre: az ellen a liberalizmus éppen nem tehet kifogást. Hiszen éppen a liberalizmus egyik érve volt az egyházpolitikai küzdelemben, hogy a reformortvényekkel nem sértik a vallás érdekeit, mert kívánják az egyház hatalmi köréből az államtól teendőit, amál nagyobb virágzásnak indulhat a tulajdonképeni hitélet.

Mindazonáltal nem tölt el bennünket megnyugvással az a hír, mely szerint a fővárosban, széles, előkelő körben mozgalom indult meg egy országos katolikus nőegyesület alakítására.

Az egyesület főcélja: a vallásos érzellet ápolása és fejlesztése a társadalom minden rétegében, a közérkölcsiség hangoztatása.

sának meggátolása, a katolikus vallás dogmatikus elveinek lelkiismeretbeli megvédése, a vallásos érzület gyakorlata terén buzgólkodó szegényebb soros özvegyek és árvaik támogatása és egyéb oly jövedelmények gyakorlása, melyeket az egyesület intéző karasról-csere hivatása körébe eső jelenségek intél. Célja továbbá a stagnáló katolicizmus társas esték és felolvasások útján élesíteni.

A bizottság egyelőre csakis az előkelőbb polgári nők köréből alakult meg, a szervezkedés sikere esetén azonban a más nők helyeiket is felszólítának a csatlakozásra. Az egyesület védőjéül József kir. főherceg nejét, Klórida kir. hercegnőt, vagy Mária Teréziát, Károly Lajos kir. herceg nejét óhajtják megnyerni.

Nagyon jól tudjuk, hogy a liberális javaslatokat folyó harcban azok ellenségei mindig szerepre szánták az aszsonyokat. A mágnás-hölgyek mádfadoktat a reformjavaslatok bukásait; sőt a kulisszák mögöttők voltak a papok legbüzböbők kertesei. Az aszsonyok tehát nemcsak mádfadoktat, hanem politizáltak is akkor; félünk, hogy az új kátholikus növényéletben nemcsak a hit-élet felvirágztatásán fognak működni, de a magyar államot és társadalmat gszcelvászító reformok ellen igaztani és küzdeni, a társadalmi választalat a testvéri frigyestészt szánt osztályok és felekezettek közt erősbíteni.

A magyar hölgyeknek azonban nem

szabad felelőniök, s hisszük, nem is fogják felelni, hogy ok nemcsak buzgó leányait az egyháznak, hanem süsüges honleányok is voltak és kell lenniük mindenha. — És ha már a férfiak nagy veszekedéssel bebizonyították, hogy a reformok az ország javára szolgálnak: nyugodjanak ok a férfiak végzésébe bele és egyáltalán hagyják a veszekedést a férfiakra. A nők, ha a politikába avatják magukat, sőt mi több: a politikát beleviszik a templomba, kettő ellen vétenek. Vétének először önmaguk, hivatásuk, gúnyosok ellen, de vétének a templom szentésébe és tisztaságá ellen is. Nem hogy haználnának az eszményiség kultuszának, melynek feltartása minden idők szent örökségül rójuk van bízva, de még ártanak neki.

Ha a nagy arannyok új egyesülete csak a hitelt fejlesztést fogja szívén viselni, s ha csak a keresztény vallás igazán magasatos, szeretetteljes tanait igyekezik megvalósítani, a humanitás rózsáit hinteni a földön: működése csak áldásos és tudós lehet. De ha az arannyok tökélytény engedik magukat kijátszani azok által, a kik már belátják, hogy a harcot maguk nem folytathatják az elvek s a történelem igazsági ellen: akkor működésükből társadalmi béke, szeretet nem fog fakadni soha.

* A Wekerle-minisztertum lemondásáról, annak hatásáról és a forgalomban levő kombinációkról a következő értesítéseket közölhetjük:

TÁRZA.

A p a é s f i u.

— Arabs rege, —

Kisvárosi azon részében, mely a török birodalomhoz tartozott, élt évekkel ezelőtt egy család. Egy ismeretlen származású szent mauzóleumban lakott, kisebb emléke azonban állott volt, mint egy igazi, erőnyes muzulmán mintaképe. A hívő zrel, kik évről-évre sirjához özönlöztek s ott számtalan fáljainaknál szabadulást nyervek, tömérdek ajándékot hoztak nekik. Az egyik öltönyök hozott, hogy a szent sirja fölött a lámpa soha ki ne aludjék, — a másik egy kővé borított, a harmadik szárnyas állatot, a negyedik egy juhát a seik konyhárára. — A seik így ment volt minden földi gondtól s egyedül az ember nem jövőjének, a jövőjének gondolatával foglalkozott. Híres volt, hogy nagyvívó és fiatal férfiak, kővet és tantrányait volt, boldog volt, mert a seik nagy mestere dícsőségében a jó napokban a seikok s szerencsésének tartotta, hogy ilyen szent ember szolgálhat. Végre azonban világgá ment s szerencse kísérte. A seik új szolgálója egy nőt, ostoba ember volt, kik 10 estendőig szolgált a mauzóleumban, a nélkül, hogy a legrészkebb vágyát is mutatta volna, mint előtte volt, szeren-

csőjét keresni. Végre a seik egy számarat vezet-
vén elő kötőfékjénél fogva, így szólott hozzá:

— Allah kerim, Isten nagy! Te már nem tanulhatsz itt többet, fiam, — menj és dolgozzál másutt. Új fel a számarra, Allah és a próféta kísérijen, utazzál szerencsésen.

A tanítvány alaposan megcsodálta a szent ember kezét s a számról kőfölköt kezdte venni, szó nélkül vezetve előre azon eltekintő szándékkal, hogy felül néz, mielőtt a szent hely határait elhagyja. Nehány lépés után azonban észrevette, hogy a számról olyan bűm és gyenge, hogy lehetetlen rajta uatni. El is vesztette reményét, hogy utazásra használhassa: – a legelső kőből egy palfőzt tört s azal négyre kíméletlenül a szabóba vágta, megsemmisítte. Így töltötte az egész napot, be a késő órákig, s már tudta is, megint volna, de a számról őrdi megváltás szándékát, hogy megküldve vetett, az utra vezetett magán s felvette a néhai nevet. A dervis elgondolkodott, mi tette legzen?

— Ha a számarat itt hagyom, — mondá —
lusa csakhamar elrothad; én idegen vagyok itt,
ezért elfognak, és szul bánnak velem, kínoznak s
börtönbe zárnak. Gondolatai közt végre a dervis
azon elhatározásra jutott, hogy a számarat azon
helyen, hol fekszik, elássa. Egy mély gödört ástott,
s sirhalomhoz hasonlóan felhantolta a földet a
számár fölött; aztán leült fardantán és a munká-

ban kimerülve s támasz nélküli sorsa fölött elkeseredve sóhajtozott.

Panaszok a könnyei közepette egyszerre néhány lovast vett észre, kik a pusztán ficzánkoltatták lovaikat. Szép lovaikon s drága ruházatban közeledtek s figyelmök esukhamar a dervisre irányult, ki a sir végén ült. A lovagok közül egy megszólt:

— Két dervisnek kellett lenni, az egyik meghalt itt az úton s a túlélő eltemette.

Ezen eszrevétel mindnyájuk előtt nagyon valószínűnek s megdöbbentőnek tűnt fel s tisztelteljesen léptek a szomorkodóhoz. A gazdag bey, ki a csapat élén lovagolt mondá:

— Isten legyen veled s adjon egészséget; látjuk, hogy testvéredet itt elvesztetted, — de hagyj a panasszal, — mi hála Allahnak! kegyes férfiak vagyunk. Mi egy mauleumot építünk ezen halott parafá fölött, de őrizt az, s azért ne bánkodj a jövő fölött! A dervis belátja, hogy csak előnyére lesz, ha a beszélt félbe nem szakítja. Fájdalmasan nyögött s végre könyek közt mormogó:

— Isten nagy, kegyelme véghetetlen, — de sulyos egy ilyen társat elveszíteni, mivel néhány évig együtt éltem s az egész idő alatt soha egy sértő szó, hazugság ki nem jött a száján; mert ő a türelem valódi mintaköpe volt. *Alsom 4.*

Wekerle miniszterelnök és Lukács Béla kereskedelmi miniszter 20-án rugel Beszce érkeztek. A miniszterelnök tizenegy órákor gróf Kálnoky külügyminiszter látogataga meg, a kivél hosszú saabba ideig érkezettek, de egy órákor pedig a Barba hajtatott, hallo a király miséit elől magánkállgatásan fogadta.

A kállgatásn, miután a folyó ügyekről jelentést tett, előterjesztette Wekerle a minisztertanács határozatát, a melynek alapján bejelentette a kormány lemondását. A király a lemondás tudomást vette és kijelentette, hogy a lemondás elfogadására vonatkozó határozatot később fogja közölni a kormánnyal. Ezzel együtt megjelölte a lemondást kormányt, hogy az ügyeket ideiglenesen tovább vezesse.

Bécsi politikai körökben azt a kombinációt terjesztik, hogy az uralkodó egyelőre nem fog érintkezésbe lépni az irányadó politikai férfiakkal és hír szerint eddig nem is rendelt magához senkit a vezérlo politikuskok közt. Valószínűen tartják, hogy a válság végleges megoldása újév előtt nem következhet be.

Különben egészen biztosra veszik, hogy a király elfogadja a kormány lemondását és ezt az elhatározást meg a kormányehékö bécsi idősebb által tudatni fogja. Meg is indultak új erővel a Wekerle utóban személyét illető találgatások; így első sorban Széll Kálmán és báró Bányó Dező neveit emlegetik.

Valószínűen mondják, hogy az új kormány kivételre az ünnepek után, meg a képviselőház tanácskozásának megkezdése előtt megtörténik.

* *A székely országok képviselői rendezték törvényjavaslát egy legelő tanácskozására jász leaz a képviselőházban az ünnepi szünidő után. E javaslata országos jelentőséket már beterveztették a ház elől annak közlekedési és pénzügyi bizottságk. Mindkét bizottság melegen ajánlja a javaslat elfogadását. Értékezők elől foglalkoztak az erdélyi részek közlekedésén, egyúttal a közlekedési bizottság azon terv, hogy a Székelyföld, mely körülbelül 16,00 km. területtel a több mint fél millió lakosú há a m ly minőségű székelyköldök a vasuti közlekedési utakban, nagyobb szabású vasuti hál-zattal láttassék el, hogy ekként az érkező terület a világpiacokhoz közelebb hozassék, hogy a vidék élmes, szorgalmas, józan gondolkodó és deák népe, a megélés megkönnyítessék és az által a nemzeti szempontból elől város kirándorlásnak utja önmégle elvágassék.* A pénzügyi bizottság kiemeli, hogy a törvényjavaslataban foglalt intézkedések részben folyamánny az 191. XI. törvénnyel beigazított nemzetközi szerződésnek, az ország egyik exponát, egy nemzeti, mint közgazdasági szempontból a törvényhozás legnagyobb figyelmére méltó viderék föl egyteli.

mel szerzett neki, hogy a porföldözó hamvakkal megdhatja a tisztességg Rivierén: egy pompás mauzóleum építtetett, egy órák lámpa égett a sir fölött, a deris volt az órák seik, s a hívők mind-mindenföldi zarándokok az új szent sírházhoz.

Idővel a leghevesebb muzium lett az egész Ázsiában, a sok hírvére pártatlan volt a szent sírrel, hogy itt bámulatráméltó esodák történtek s egy oly nagy szent hamma naponta be-nákat, vakokat gyógyított s elbukottokat tisztított meg.

Az órák seik, ennek előbbi ára észrevette, hogy drágasága elhomályosult s elhatározta, hogy helytársát meglátogassa, miután alutomban azt hitte, hogy a bölcsességével, mi neki oly sok hátrányt okozott, valámint eluntat.

Az ut hossza volt, de vágygált melto hitte meg. De ki írhatná le bámulatát, nélvő a sírhoz lépve, régi szolgáját felismerte, két ostobaság miatt egyszer elkergetett. Az is felismerte őt, de egyikük sem fedezte fel magát s az új seik azt hitte, hogy a volt, ara emlékező tehetőség már nem oly jó, mint az órá. Kiszónál az órák seik, s több napon át imádkoztak együttesen a szent sírról. Egy este, midőn egyedül maradtak, az órák seik a fiatal földhez bújt s lassan mondták:

— Hosszu életet adjon nekik Allah! De a szerencse mily csudalatos változása által érte el, hogy ilyen hírvérővel tetél szent.

▲ másik alázatosan felelt:

Külföld.

* *Magyarország a román országgyűlésén.* Bukarestben a szenátus december 20-án kezdte meg a választási javaslat tárgyalását. A javaslat felváltása után Urechin, a katalánok, élnek, hosszabb beszédet mondott, melyre Labovary külügyminiszter néhány szóval válaszolt s mintalappal, visszatámasztva Urechinát azt az állítást, hogy Kálnoky gróf osztrák-magyar külügyminiszter közbejöttét volna Románia javára abban a konfliktuskban, a mely Románia és Szerbia közt a s-kérdés ügyében forgott fenn.

A képviselőház 21-én folytatta a választási vitát. Jeneusz közoktatásiügyi miniszter nagy tömegesleg fogadott beszédében megeafólt az előzőekkel a belügyi politikára vonatkozó eljárat és kimutatta, hogy a konzervatív kormány magatartása teljesen korrekt az erdélyi kérdésben.

* *A keresztény örmények áldozata.* Az angol örmény egyesület olyan lírt kapott Alaphól, hogy a morosi erdek megsoztották a fogasól és meggyilkolták. A hadjóni püspököt és zeitani őrséket, továbbá Gavorok atyát Maraból halálra ítélték. Erzsébet apéza s kívül meg huszontöt mindig el vannak fogva, noha három év börtön-büntetésük lejárt. A helybeli és zeitán-farmzi kolostorok beárzták és az acaai püspököt Jeruzsálembe száműzték.

* *A háborni viszonyai.* A „Word” megdöbent leírás tesz közszé Port-Arthur bevételeiről. E leírás szerint a japánok az utolsó emberig felkötözték a fegyvertelen lakososságot. Addig, a mig Port-Arthur be nem vonultak, a japánok emberösségben bántak az ellenséggel. A kinaik elszántan védtek a várat, de a harc hevében előlfejtették felrohantani azokat az aknákat, melyekkel a sáncok tele voltak. A japánok sorra sulyestették el torpedóikkal a férfiakat, asszonyokkal és gyermekkel népes házat. Mikor a várba vezető hírt is eloglalták, a kinaik megfutamak. A nagy messzárás akkor kezdődött meg, a mikor a városba bevonuló japánok megtalálták megölt bátyjaikkal borzastón megsoztottak tetemet. A japáni katonák megöltek mindenkét, a ki utpórká körbe és kifosztották a várost. A csatában által ölték meg száz kinnit, ké-sőbb azonban legalább két ezret kaszaboltak le.

Az állampénztári kimutatás.

Wekerle Sándor miniszterelnök mint pénzügyminiszter a napokban tette közzé az állampénztári kimutatást a folyó év harmadik negyedéről.

A kimutatás szerint az 1894. év III-ik ne-

— Atyám, mindent, a miben részem van, a nyomorult, béna, megdögölt szármakú köszönetek, melyet nekem ajándékoztál, mindn elhagyok. Itt van a sírja, minden érdem az órá egyedül.

Mélyen elmerülve áll az órák seik ott; végig simította szakállát, — azután felvett szeméit s mondta:

— Isten nagy, vai adjaeb! — Különös, — tud meg, hogy a mauzóleumban, hol oly nagy tiszteltesben s dícsőségben részesültem, te s zamard atyjának esontjai vannak eltemetve! —

Apróságok

Elegültségek.

— Hogy vagy megelégedve a férjeddél?
— Szoksz sem . . . Hiszen nem tud más, csak pénzt keresni.

Mi az oka.

— Volt-e jóvá közhaza a nő?
— Nem, én pedig tudomani volna, í 50 írtát
— Hisz most nem vete meg?
— Meri nem adták ide anyjéit . .

Gyermekszáj.

Gyuri: Já, de szeretnék négyr fin lenni.
Anyi: Miért?
Gyuri: Nem látszandák meg újjanom a tentafoltok.

gyedében a bevételek 6.733,776 írt 09 kral ked-vezőbbek, mint az 1893. év III-ik negyedében. Az 1894. év III-ik negyedének bevételi eredményei kedvezőbbek fölépnek, az egyenes adóknál 614,931 írt 38 és 66 kral, helyegyéredéknél 293,775 írt 18 kral, a dollányegyéredéknél 248,660 írt 76 kral, a sűjvédéknél 224,928 írt 44 kral, a pénzvéredék 555,965 írt 88 és 66 kral, a kü-löndie rendbe bevételek 11.150 írt 78 kral, az állami javak eladásánál 418,584 írt 12 kral, a telepítvények által fizetendő vételárak és kamato-knál 384,926 írt 88 és 66 kral, a kereskedelmi-ügyi miniszterterület 273 írt 66 kral, a m. kir. államvasutak üzleti bevételeinél 2.071,961 írt 49 kral, a m. kir. államvasutak gépégára és a díszorgyói vs- és acz egy-egy üzleti bevételeinél 400,909 írt 97 kral és végül az állami erdeknlél 181,760 írt 66 kral.

A kiadások összege pedig 5.213,779 írt 24 és 66 kral nagyobb, mint az 1893. év III-ik negyedében volt.

A kit nem az írás szolmak érdekelnek, hanem a komoly eredményes munka grunostel tudja be igazi sikernek, az könnyen elismerni, hogy Wekerle mint pénzügyminiszter nemcsak Magyarország összes volt pénzügyminiszterei között legértékűbb, hanem hogy a külföldi államok is szívesen elismerik érte a saját pénzügyminisztereket.

A mit Tiszta Kálmán megkezdett, tudnillik az államháztartás egyensúlyát, azt Wekerle nemcsak folytatta, hanem erdélyi rendkívüli költségel zárolók az államháztartás mérlege, dacára annak, hogy a kiadások folyton növekednek.

Azonban a kiadások növekedése nem ad aggodalmat okot, hanem beruházásokra fordítottak, miként a törvénykezés tárgyát képező, vasutak teleke, építéss és beruházása, hiszen a f. év III-ik negyedében 205 ezer kilométer vasutal van több üzemben, mint a tavalyi évben. De a belügyi és vallási és közoktatási tárgyú kiadás is jóval emelkedett. Mind olyan kiadások, a melyek csak hasznosak és javára valnak az egész országnak.

Munkásekkor eleinket, az hogy Magyarországnak pénzügyi rendezettség, teleke, tekintélye itt benn az országban és a külföldön utja tárgyát nem képezi többé, hanem szilárd alapon áll és e bizalom osszetette a Wekerle-kabinetet és Wekerle személyét. Kivétessé, sőt szükségessé teszi a kormány és szabadvány part mármint, Pénzügyi főtanács meg visszahatal Ausztriára is, sőt az egész monarchiára és így nagyon is meg fogják fontolgatni legutolsók körökben azt, hogy egyeb politikai okokon kívül Wekerle miniszterügyminiszter pótlhatatlan és így az ügyek élén megmaradása politikai szükségesség.

Egyen erdekemet szerzett Wekerle mint pénzügyminiszter, hogy az államháztartás is ellátott mért és így az ország ügyének vezetése nála a legjobb kezeleken van letéve.

Román dolgok.

A „Gazeta” koményen helytelenítet azt, hogy a belgrádi szerb dalárda Budapestre ment és ott a népszínházban, meg magyar darabokat is képes volt előadni.

Magától érthető, hogy ez a hír magyar körökben nagy örömet okozott. A dalárdát tünfőtel készülének fogadni és ezt az alkalmat ki akarják zsákmányolni annak bebizonyítására, hogy a hazai szerbek panaszai odaát nem találak visszhangra. A mennyire öröndenek a magyarok, annyira nagy a búbatát a miatt a hazai szerbek között. Nem is lehet számottevő látványt képviselni, mint latni aszerb nemzetet főváros szerbiát, hogy miképpen eltekintek és eszékölnek. Budapestre az a tervestörök engesztelhetetlen elleno állnak és azt éppen akkor, midőn Szegeden a „Zastava” szerkesztője elülteték.

Többet nem idézünk, ennyi elég arra, hogy a „Gazeta” szomorúságát láthassuk. Hatna ma jolnap egy bukaresti dalárda meene fel Budapestre?

A „Tribuna” 260. sz. vezércikke: „A mórás-kettek esdők.” Mint a szerb író, azt a helyi renyvutyu ezikket egy bíráti tízes véni fiatal ember írta és 5 a szerb „Moesonyi kikkik” emne változatosa a aztán egyet terjedelmében közli, magáé teszi. A tízes cikk teleje az, hogy „Jo Moesonyival a magyar magánassá.”

Itt megjegyezzük, hogy a szelben gyűlésben az élők, az élők, a szereplők bíráti románok voltak, tehát ezek akarják az erdélyi románáságyt vezetni. Közma alaposan kimutatta a „Dreptatá”-ban, hogy miként szerverték ők a nemzeti komitát gővoston, tapintatosan. Ha ők szerverték, mások a bécsi utal, a Memorandummal bedol-

A Brassói Első

Takarék- és Önszegélyző Szövetkezet

(Weisz Mihály utca 14. sz.)

I. Elfogad

kisebb takarékbetéteket 5 évi felmondással 3%-ra, takaréklételeket folyó számlán bármilyen összegben, alapszabályszerű felmondással 4%-ra,

minden adó és egyéb járuléklévonása nélkül

II. Kölcsönt ad

váltóra, értékpapírokra és jelzálogilag biztosított fekvőségek, a legutányosabb és legelőnyösebb módzatok és feltételek mellett.

Hivatalos órák — ünnepnapok kivételével — naponként 2—5 óráig

Van szerencsénk egyuttal a t. közönség becses tudására hozni hogy az

„Első Magyar Általános Biztosító Társaság”

létképviseletét Brassó város és vidékére átvettük s az ember életére, kihazasítási, életjáradék, továbbá tűz-, víz- és jegékről ellenbiztosítások kötésére a n. é. közönség becses figyelmét felhívjuk ezen általunk képviselt társaságot ajánljuk.

Az igazgatóság.

A bécsi nemzetközi életbiztosítási és hadsereg ellátási kiállításán,
„Wien-Runde 1894” kiállításán!

Bodoki
MATILD-FORRAS

szabad és kötött szénsavban rendkívül gazdag, kitűnő összetételű teljesen kristálytiszta égvényes vasas savanyúviz.

Legfelségesebb ízű, legégszerűsebb borviz!

Vérzegységen alapuló betegségeknek, a gyomor és az idegrendszer bántalmainak és női bántalmaknak megcsúszhatlan gyógyhatású kellemes ital!

Első rangu aczél-forrás.

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb valaminat olcsóbb ásványvizet képzelné sem lehet.

Egy literes üveg víz ára üvegeserőssel 5 krajczár.

Kapható:

Brassóban, Weisz Mihály-utca 12. szám alatt lévő saját raktaoromban, továbbá minden ásványvíz-kereskedésben és a vendéglőkben.

György József

a forrás kezelője,
(Háromszékmező) Bodok (Háromszékmező)
a forrás szétküldési központja.

A ki
jó bort akar inni

olcsó árért,

az hosszasan a Kapu-utca 48.

sz. a. házból,

a „Három Liter”-től.

1 liter finom Leányka 50 kr.

1 „ 1892-beli . . . 40 „

1 „ 1895-beli . . . 30 „

Csak 3 forint

a legszebb és legelőszzerűbb

karácsonyi ajándék.

(Emlék az elhunytakról.)

Alapítva

Arcképek életnagyságban

bármely becsüdt fénykép után. Előleg 1 frt. Szállítási díj 10 nap. A hiú misolótér kezeség vállaltatik. A fénykép sorozatán ma már Karácsonyi ajándékszánt megrendelések előbb küldendők be.

BODASCHER SPEGRIED

jutalomdíjazott műtérme Bécs, Praters trasse 61,
(azottól grosse Pfarrgasse)

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség zsi ves figyelmét felhívni az általam készített

pozsonyi mákos- és diós-palkókra, melyek a karácsonyi ünnepek alkalmából nálam bármily mennyiségben kaphatók.

MONATH DÁVID

sütődjé és cukraszájja. O-Brassó, hosszu-utca 17. sz. a

Előnyös részletfizetésre!

Aradi Butor-Raktár.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására hozni, miszerint a helyi piacon Kapu-utca 49. sz. alatt házbán az általános birnének ürvetői

Beinhardt Fülöp

aradi butor, áros bizományi üzletét Grünvald Albert törvényesközleg bejegyeztet éegem alatt nyitl telében folytatom.

Mintün Reinhardt Fülöp gyártmányú egész Magyarországon mint a legelsőidabb és legelőcsőbb kivittél el van lerva és a legújabb stíly szerin berendezve, felkérlem a n. é. közönséget, metalán szüksegleteind éegem meglátogatni.

Mintthogy Reinhardt Fülöp ur gyárának legjártaabb kárpitást és díszítjét a helyi piacon rendelkezéseimre bocsátotta, azon helyezbe jutotam, hogy a kárpitos, spalrozási és díszítési szakmába vágo mindennemű megbízásoknak a legújabb stíly szerin a legutányosabb áron éegyet tehetek.

Ugyazind nagy kiséletét tartok képekben, olajfestményekben, ták-őkben, valamint szalon és faloszonyokban, továbbá butorszóvetekben a legújabb gyártmányokból gyári áron.

Kitűnő tisztelettel

Grünvald Albert.

JELENTÉS!

Ezenel tudomására hozatik a t. cz. husfogyszáló közönségnek, hogy az orthodox iz. egyházközség husszéke 1895. január 1-től kezdve

Hirsch-utca 12. sz. a., a Vigadó épület mellett fog lenni, s hogy a kivágás szigoruan rituális felügyelet mellett történik.

Az elnökség.

VÉRTÉS L. Sas-gyógysz. Lugoson, 105 sz.
Raktár: Brassóban: Rath Viktor, Koloman F., Jelenius N., Kugler Ed., Klein V., győzev. Finkai Budapesten: Török Gy. győzev. Kirdi-utca. Békésh. Árk. k. Föld-Ápeltés. Sztánnaplat. Eszák és Kirdi-Nándorvári kősző. Dr. St. St. St. Kápol-pótlók. Lipcs: Dó-Nimborozás rősző. St. Árk. Hó-Ápeltés. Auszberg

Brassó, nyomtatja és kiadja a „Brassó” nyomdájá — Grünfeld Vilmos.